

Він часто приходив на роботу за годину чи літворю до початку занять, знімав піджака й сідав за робочий стіл працювати. Любив важливі справи вирішувати зранку, а водночас подивитися хто з обслуговуючого чи (не дай Господь!) підперсоналу записався на роботу...
Таким Георгій Пилипович Богацький й залишився у нашій пам'яті. А вже генген і промайнуло двадцять років як не стало професора, доктора технічних наук, завідуючого кафедрою міського будівництва — її засновника і фундатора.

Сьогодні двадцять лет, как нет тебя.
Давайте ж прямо себя спросим:
Все ль бедали от сердца мы,
Все ль бедали любя?

Наші автори пробують себе і в жанрі гумористичних творів.
Пропонуємо нашим читачам до свята уривок з його майбутнього роману.

КОРИФЕІ

Георгій Пилипович БОГАЦЬКИЙ

дівництва, а згодом і факультет МБГ, ставши у 1955 р. його деканом. Потім був захист докторської дисертації, звания професора, а з 1969 р. Г. П. Богацького призначають проректором нашого інституту з наукової роботи.

22 листопада 1974 року Георгія Пилиповича не стало.

Георгію Пилиповичу Богацькому

В хрустальних астрах застала

Сьогодні двадцять лет, как нет тебя...

Давайте ж прямо себя спросим, Чего до:зигли мы, что делали, любя,

Из начатого тобою, О чем забыли в суете — Пусть каждый от себя не скроет. Хоть жизнь не та и мы не те.

Ученики твои уже седые, Ихых уж нет, живые помнят о тебе, И хоть настали времена иные, — Все ж благодарны мы Судьбе

За то, что нас свела с тобою, Ты указала нам жизни путь, Хоть сам ты в ней не знал покоя, Но прямо шел — не мог свернуть!

Бедь закален ты был Войною, За нас сражался, за всех нас! Ты честный был сам пред собою, Учитель наш! Мы помним Вас... В хрустальних астрах застала

осень

осень

осень

осень

осень

осень

осень

осень

осень

осень

осень

осень

осень

осень

осень

осень

осень

осень

осень

осень

осень

осень

осень

осень

ПОТІМ зі спогадами виступили проректор університету, доцент М. М. Осетрін, доцент В. В. Леонтович, який очолює кафедру після смерті Г. П. Богацького, декан факультету МБ С. П. Войтенко, проф. І. Д. Родічкін, перший аспірант Г. П. Богацького А. А. Рижков та багато інших.

Хочеться згадати тільки декілька моментів. На засіданні Колегії Мінвузу України у 1967 р. було прийняте рішення про розповсюдження досвіду кафедри міського будівництва нашого інституту з питань реального дипломного проектування. Досить сказати, що кафедра виконувала замовлення не тільки майже всіх обласних центрів України, але й міст з інших країн: Перм, П'ятигорська, Железноводська, Кисловодська (Росія), Кустанау (Казахстан), Цегледу (Угорщина) та ін. За ці роботи кафедра було удостоєно права бути експонентом Виставки передового досвіду у Москві. У 1969 р. Г. П. Богацький створює і очолює секцію міського транспорту і організації руху при Спілці архітекторів України, до складу якої увійшли провідні фахівці Києва і інших міст України. В цьому ж році Г. П. Богацький організовує при кафедрі лабораторію по проектуванню сільських населених місць, яка безпосередньо займається розробкою генеральних планів забудови сіл України. Про передовий досвід кафедри міського будівництва пишуть журнали «Україна», «Америка», газети.

На жаль, багато чого із задуманого не встиг здійснити Георгій Пилипович, за нього це роблять його учні, з яких на 80% складається кафедра МБ, якою він беззмінно керував протягом двадцяти років.

ПАМ'ЯТЬ ПРО ПРОФЕСОРА БОГАЦЬКОГО живе й буде жити поміж нас. На факультеті МБГ є стипендія імені Г. П. Богацького, студенти першого курсу пишуть реферати, у яких досліджують внесок Георгія Пилиповича у містобудівну науку. Професор С. П. Войтенко запропонував назвати іменем Г. П. Богацького факультет міського будівництва.

Слово тепер за ректором нашого університету.

Є. ОЛЕКСАНДРОВ.

Професор Г. П. Богацький за роботу. Засідання Державної екзаменаційної комісії по захисту реальних дипломних проектів. Зліва направо: доценти В. В. Сидорчук, А. І. Бондаренко, проф. Г. П. Богацький, доц. І. М. Снівак, І. Л. Нефьолов.

інтерес до періоду нашої історії, який ми прожили між датою кончини Сталіна і датою зміни керівництва країни в листопаді 1964 року. Природним є й зацікавлення людьми, особливо діяльністю М. С. Хрущова. Спогади Олександра Павловича Ляшка певною мірою можна вважати як суб'єктивні, але викликають довіру тим, що зовсім не ідеалізують, а реалістично, уніфікують, уніфікують калініні спостереження за лідером Сергієвичем саме як за лідером супердержави в «соціалістичному виконанні».

Власенко Іван // Мертві не вміють мовчати: Роман. — Вітчизна. — 1994. — № 7/8. — С. 13—14.

Василь Овсенко // «Ми канемо у вічність молодими...». — Вітчизна. — 1994. — № 7/8. — С. 138—144.

СПОГАДИ ТОВАРИША ПО НАРАХ ПРО ВАСИЛЯ СТУСА.

Івасюк Михайло // Турнір королівських блазнів: Роман. — Дзвін. — 1994. — № 5. — С. 19—79.

Білкун Микола // Диктатура покідьків: Роман. — Березіль. — 1994. — № 7. — С. 24—101.

З НОВИМ РОКОМ, МИКОЛО ЯКОВИЧУ!

Наближав Новий рік. У просторій квартирі (Васильєвський острів, 7 лінія) господиня завершувала приготування до свята, а господар — академік Микола Якович Марр — усамітнівся в кабінеті. Він згадував батька, вихідця з Шотландії, який уперше в Грузії завів плантацію чаю. Згадував дитинство при дворі князя Гурієлі, який колись подарував батькові землю та кріпосних. Згадував, як при вступі до гімназії не склав іспиту з російської мови, але був прийнятий за особистим наказом великого князя — намісника Кавказу. Згадував навчання в Імператорському Санкт-Петербурзькому університеті — одночасно на чотирьох відділеннях факультету східних мов. Згадував, що пізніше на факультеті заснували стипендію його імені — коли він сам був деканом цього факультету. Згадував, що в особливо урочистих випадках його запрошували як особистого перекладача імператора.

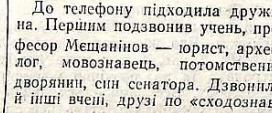
Підумки перебрив десятки мов, які знав. Згадував барона Розена — покійного вчителя, на місце якого був обраний до Імператорської Академії наук. Дістан скриньку зі своїми численними золотими та срібними медалями — за гімназію, за університет, за магістерську й докторську дисертації. Велика золота медаль імені графа Уварова — за археологічні розкопки. Нарешті, британський паспорт.

До телефону підходила дружина. Першим подзвонив учень, професор Мешанинов — юрнет, археолог, мовознавець, потомствений дворянин, син сенатора. Дзвонили й інші вчені, друзі по «сходознавчому цеху» — князь Орбел, князь Джавахов, граф Коковцов. Був дзвінок від давнього друга — принца Ольденбурга, індознавця.

Нарешті дружина покликала до столу.

Наближався Новий рік. ТИСЯЧА ДЕВ'ЯТОС ТРИДЦЯТИЙ. Господар — Микола Якович Марр, дійсний член Комуністичної академії, лауреат Ленінської премії, кандидат у члени ЦВК СРСР, член ВЦРПС — з'явився на порозі їдальні.

НАШ КОР.

Власенко Іван // Мертві не вміють мовчати: Роман. — Вітчизна. — 1994. — № 7/8. — С. 13—14.

Василь Овсенко // «Ми канемо у вічність молодими...». — Вітчизна. — 1994. — № 7/8. — С. 138—144.

СПОГАДИ ТОВАРИША ПО НАРАХ ПРО ВАСИЛЯ СТУСА.

Івасюк Михайло // Турнір королівських блазнів: Роман. — Дзвін. — 1994. — № 5. — С. 19—79.

Білкун Микола // Диктатура покідьків: Роман. — Березіль. — 1994. — № 7. — С. 24—101.

НЕДАРЕМНО у 3-х томному виданні «Развитие строительной науки и техники в Украинской ССР» (К., Наукова думка, 1989—90 рр.) ім'я Богацького Г. П. стоїть поряд з іменами відомих вітчизняних вчених, які внесли значний вклад в підготовку кадрів для будівництва і архітектури, у розвиток містобудівної науки.

Отож 22 листопада (день смерті Г. П. Богацького) кафедра міського будівництва й збиралася на своє розширене засідання, на яке були запрошені дружина Георгія Пилиповича — Лідія Наумівна Богацька, професор, доктор медичних наук, відома вчена з геронтології й його дочка, доцент кафедри фізики Академії легкої промисловості — Ірина Георгіївна, а також учні Георгія Пилиповича з проєктних і державних організацій.

ВІДКРИВ засідання доктор архітектури, професор М. М. Дюмін, що нині очолює кафедру міського будівництва. Він звернув увагу на найважливіші досягнення кафедри за двадцять років, а потім надав слово найстаршому (за стажом роботи на кафедрі) працівнику ІІ, доценту Є. О. Рейцену. Євген Олександрович стисло розповів життєвий шлях Г. П. Богацького і прочитав вірш, який присвятив пам'яті вченого.

Г. П. Богацький народився 6 травня 1918 року в Дніпропетровську в сім'ї робітника. В 1934 р. вступив до Дніпропетровського трайспортного політехнікуму, з

якого його було переведено на ІV курс Індустріального робфаку. Після його закінчення в 1936 р. Г. П. Богацький вступає до Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту на факультет промислового і цивільного будівництва, який закінчує в 1941 році за кілька днів до початку Великої Вітчизняної війни.

Одразу після призову до лав Армії Г. П. Богацького направляють до Військово-інженерної академії (Москва). І через три місяці він одержує призначення до оперативної групи загонів загородження Москви.

Війну Георгій Пилипович закінчив в званні майора, пройшовши шлях від командира стрілкової роти, командира саперної роти до начальника штабу інженерного батальйону, а пізніше до поручення представника Ставки Верховного Головнокомандуючого. Довелось Г. П. Богацькому послужити і у Війську польському. З війни повернувся з нагородами: орденами Вітчизняної Війни — II ступеня і Червоної Зірки, двома Срібними Хрестами Заслуги (польск.), багатьма медалями!

Спочатку Г. П. Богацький працює в Міністерстві житлово-цивільного будівництва, а в 1947 р. вступає до аспірантури нашого інституту. Більше закінчує її й захищає дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата технічних наук. В 1953 р. — Георгій Пилипович Богацький вже доцент і очолює кафедру міського бу-

ПОЦІКАВТЕСЬ

ПРОПОНУЄМО читачеві ознайомитися з творами, що опубліковано в останніх випусках художніх журналів, які отримує бібліотека університету. Там надруковано романи відомих чеських, португальських, польських і ін. письменників. Ось такий огляд художніх творів пропонує вам бібліотекар відділу іноземної літератури ОКСАНА ЛАВРУХІНА:

Комаринєць Теофіл // Шляхи незнищеної книги. До 180-річчя від дня народження Т. Г. Шевченка. — Дзвін. — 1994. — № 5. — С. 141—143.

Мілан Кундера // Нестерпна легкість буття: Роман / Пер. з чеської В. Пасічна. — Всесвіт. — 1994. — № 8. — С. 3—94.

Мілан Кундера народився в 1929 році. Відомий чеський прозаїк, поет. Після вторгнення радянських військ до Чехословаччини змушений був емігрувати. З 1975 року живе в Парижі. Автор романів «Життя дитини», «Прощальний вальс», «Безсмертя». Роман «Нестерпна легкість буття» (1984 р.) вважається

одним з найпопулярніших творів письменника — він відзначений кількома літературними преміями і перекладений багатьма мовами світу.

Франко де Соуса // Євангеліє від Серхіу Ісуа: Роман / Пер. з португальської В. Сахно. — 1994. — № 8. — С. 95—189.

Франко де Соуса — португальський письменник; ввійшов у літературу з 1957 року й опублікував відтоді багато книжок — романів, збірок, оповідань і п'єс. «Євангеліє від Серхіу Ісуа», написане в 1981 році, цікава і своєрідна спроба автора висунути в сучасне художньому творі тези нового, «наукового» віро-

чення й зазірнути в недалеке майбутнє своєї країни, в деякому співзвуччя з нашої нинішньої «спорово-революційної» ситуації.

Стефан Грабінський // Білий унір.— Чад.— Сигнали. — Коханка Шамоти. Готичні оповідання: пер. з польської.— Всесвіт.— 1994.— № 8.— С. 71—94.

Стефан Грабінський народився у Галіччині у 1887 році. Це письменник, який творив польською мовою і досі відомий лише дуже вузькому колу спеціалістів. Талант Грабінського викристалізувався в новелах, хоч є в його доробку й фантастичні повісті, повні містики й жахів.— «Саламандра», «Монастир і море», «Острів Тонго». Успіхом користувалися збірки готичних оповідань: «Шалений подорожний» (1920 р.), «Несамовита оповідь» (1922 р.), у 1980 році видано в Польщі три томи «Вибраних творів» С. Грабінського.

Ляшко Олександр // Микита Хрущов: відлига і заморозки. — Вітчизна. — 1994. — № 7/8. — С. 98—100.

Останній часом у суспільстві

РІК СИНЬОГО КАБАНА

ЗІРКИ ВАМ ДОПОМОЖУТЬ

СХІДНИЙ КАЛЕНДАР — МІСЯЧНО-СОНЯЧНО-ЮПІТЕРНИЙ

Хронологія лежить в основі всіх календарних систем, що створюється людством.

Як відомо, сучасне літочислення ведеться від міфічної дати народження Христа.

Народи Сходу, що сповідують Іслам, починають літочислення з так званої хіджри (переселення, араб.), моменти переселення міфічного Мухаммеда (Магомета) і його приверженців з Мекки в Медину, Хронологія тісно пов'язана з календарем.

Слово «календар» походить від латинського слова, що буквально означає «боргова книжка». У Древньому Римі боржники платили проценти у день календ — перших днів місяця, що приходиться на час, близький до нового місяця. Вислів «відкласти до грецьких календ» зніть строк, що ніколи не прийде, тому що термін «календар» застосовувався лише в повсякденні римлян.

Створення календаря в давності було однією з найголовніших завдань астрономії. І знайти рішення цієї задачі було не так легко.

Будь-яка календарна система заснована на руху небесних світил і, передусім всього Сонця, самої Землі, час обертв якої навколо своєї осі дає основу календарну одиницю виміру часу — добу, а також супутника Землі — Місяця.

В країнах Східної Азії з давніх часів під час складання календарів велике значення надавали найкрупнішій з планет-гігантів — Юпітеру, який приблизно за 12 років робить повний оберт навколо Сонця. Тобто в юпітерному календарі використання 12-річний тваринний цикл. Кожному з 12 років в циклі властива назва відповідної тварини. Наприклад:

- 1972, 1984, 1996 — Каное-не — рік Пацюка (щура)
- 1973, 1985, 1997 — Каномо-усі — рік Буйвола (вола)
- 1974, 1986, 1998 — Мізуюно-гора — рік Тигра
- 1975, 1987, 1999 — Мізуюно-у — рік Кота (кролика)
- 1976, 1988, 2000 — Кіное-тау — рік Дракона
- 1977, 1989, 2001 — Кіното-мі — рік Змії
- 1978, 1990, 2002 — Хіное-ума — рік Коня
- 1979, 1991, 2003 — Хіното-Хікудзи — рік Кози (Вівці)
- 1980, 1992 — Цуміно-сару — рік Маляви
- 1981, 1993 — Цутіно-торі — рік Півня
- 1982, 1994 — Каное-іну — рік Собака (Пса)
- 1983, 1995 — Каното-і — рік Кабана (свині)

ДЛЯ ЗАКОХАНИХ

1. Щоб приготувати сюрприз іншому, треба лише підмітити, що вашу людину може порадувати. Головне, не помиляйтесь на той рахунок, що найкращий подарунок до Нового року — ви самі.

2. Якщо грошей вистачає лише на квіти, ви можете зробити чудовий подарунок своїй коханій, вибравши їй до Нового року літній букет. Яка ж жінка не мріє в зимову стужу про літні днінки.

3. Чи, може, у вас нема проблем із грошима? Тоді не стоїть витрачати їх на розкішні убрання, якими ви хочете порадувати свою любу. Все зношується, окрім спогадів. Так що краще влаштуйте їй романтичну ніч в переддень Нового року, щоб ви вдвох відчували себе, як у чарівній казці.

4. Якщо ви думаєте, що головний сюрприз — подарунок, то помиляйтесь. Набагато важливіше додаток до нього. Наприклад, італійська картка із сюрпризом. Спочатку напишіть на ній інтригуючий текст, потім наклейте фотографію дорогої вам людини, намалюйте навколо нього кілька співаючих амурів, а знизу трьох талісманів поросят. Замість підпису наклейте свою фотографію, прикріпивши до неї мініатюрну маску поросяти.

5. Ще одне забавне доповнення до подарунка — інструкція чи керівництво до дії. Наприклад, подарувати чоловікові краватку, порадьте не зав'язувати її дуже туго. А втішавши жінку колготками, покладіть до пакетика попередження: «В громадському транспорті не носити!»

6. Один із найприємніших сюрпризів, що ви можете зробити своїй любій людині — це присвятити їй вірші. Не переживайте, якщо рифма спочатку не укладається. Набагато важливіше зміст. Напишіть про те, як багато значить вона для вас, ваша кохана людина.

3*
*
НОВИМ РОКОМ!

ЩО ПРИЗНАЧЕНО ДОЛЕЮ

В 1995 році все повинно стабілізуватися й піти на краще. Можна буде відчутти і радість життя, й втішитися достатком.

Цей рік сприятливий і для інтелектуалів, і для комерсантів. Але і деяких прикростей також треба побоюватися.

ГОРОСКОП

ПАЦЮК — в цей рік повинен бути просто щасливим. Все в нього впорядкується якнайкраще і в тому дусі він нехай планує своє майбутнє.

БУЙВОЛ (віл) — правда, з трудом справиться із своєю роботою, дуже вже багато на нього навалить, а тягар — то не з легких і не завжди по душі.

ТИГР — напевно буде задоволений. Ризикуючи всім, він, відповідно, й отримає все. І його єдине бажання — щоб це так продовжувалося й надалі.

КРОЛИК — від душі задоволений. Він спокійний, знаходить нових друзів. Його справи ідуть добре, а, головне, що він відчуває себе в повній безпеці.

ДРАКОН — буде вблискувати, як у вогнях святкового фейерверку. Цей рік для нього дуже хороший, зрозуміло, завдяки його спритності й моторності.

ЗМІЯ — буде миритися з тим, що Господь дав, миритися і розсудливо чекати року наступного, що обіцяє їй прибутток...

КІНЬ — буде не лише задоволений, але навіть й щасливий, причому аж до самої гни. Ось, коли він зможе сплатити все необхідне і навіть віддати колишні борги.

1995 — рік рицарства і чесності, лояльності та чистоти помислів.

Зустрічати його треба в блакитній одежі кольору неба чи в зеленій кольору крони дерев.

НОВОРІЧНІ СЮРПРИЗИ

ЯКИМИ ВИ МОЖЕТЕ ПОТІШИТИ РІДНИХ, ДРУЗІВ В НОВИЙ РІК

ДЛЯ СІМ'І

1. Найкращим сюрпризом буде новорічний стіл. Але ні в якому разі не готуйте його за рецептами з старих куховарських книг. Такі страви як отрки з горбушею і капуста з баликом вже давно занесено в Червону книгу. Міннайне також сторінок, на яких написано «Свято не обійдеться без улюбленої страви: смаженої гуски, качки чи фаршированої поросяти. Угорці, наприклад, взагалі на Новий рік не їдять птиці, тому що з дому може відлетіти щастя. Тим більше, хазяйка 1995 року СВИНІЯ, а гуска свині не товарні! Тому господарю, щоб зробити сім'ї сюрприз, повинна обрати з «свинського» меню: жолуді в шоколаді, салат «Ковбикорм» чи будь-яку просту страву, адже свиня неперербліва. Не думайте, що ці поради для малозабезпечених людей. Ось якими сюрпризами радуєть один одного ортодоксальні багаті японці, готуючи святковий стіл. Основна страва — моті, рисові коржички. Окрім них, на стіл ставлять чорні боби, які символізують силу, каштани — успіх, даймон (редиску) і комбу (морську траву) — щастя. На піднос накладають корінь лотосу. Це священна рослина. А прикрашають страву глазурованими хризантемами, що також замінують салат.

2. В піріг, за порадою болгар, ви можете залепити гілочку троянди. Вона принесе щастя тому, хто її знайде.

3. Жінки зроблять сюрприз сім'ї, якщо позабувають слова модельєрів і надінуть на себе всю біжутерію, яка є в домі, щоб нагадувати новорічні ялинки.

4. Щоб порадувати дітей, перетворіть новорічну ялинку в солодке дерево, повішавши на ньому між іграшок різноманітні цукерки, шоколадки, печиво.

5. Господарю сім'ї непогано подарувати до свята набір сьютарських інструментів, тонко натягнувши, що з хорошим хазяїном і свиня — господарина.

6. Дітям можна подарувати свиню-копильку, передбачаючи майбутнє введення гривни.

7. Буде цікаво, якщо ви складете всі подарунки під ялинку, написавши короткі епіграмки до кожного, не вказуючи ім'я. Коли пролять куранти, можна відкривати. Нехай лише сім'я по цих чотирирішках визначить, де чий подарунок.

8. В колі сім'ї можна розіграти жартівливу лотерею, в якій розподілені всі обов'язки по дому на цілий наступний рік. Відкупитися можна лише танцями, піснями чи вдалою творчою імпровізацією.

ВІВЦЯ — також буде задоволена, бо провітання інших приносить їй її свою частку щастя. Зрозуміло, їй належало б іноді бути й обережнішою, але вона ж не сприймає навіть самого сенсу цього слова.

МАВПА — стане цього року попросту невгамовною, некеріваною. Нарешті ж після попереднього року Фортуна їй благоволила. Тепер тільки й узятися за справи, бо вони підуть як не можна краще.

ПІВЕНЬ — всупереч своїм інтересам, залишається покищо невправним консерватором. Роботи буде багато, а збиратися по фінансовому схилу буде не так вже й легко.

СОБАКА — нехай вже в цьому році подумає про своє благополуччя, про свою сім'ю і сімейний бюджет. Цим треба користуватися: алж рік Кабана приходить лише раз на 12 років.

КАБАН — буде просто розквігати. Щасливий не лише в своїх справах, але й в коханні. Він може отримати або спадщину, або раптом, несподівано, досить велику грошову суму.

в. о. редактора І. ГЕРАЩЕНКОВА.